

Warszawa, 14.08.2018 r.

MINISTERSTWO ŚRODOWISKA

Departament Gospodarki Odpadami

ul. Wawelska 52/54

00-922 Warszawa

Dotyczy: uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wysokości stawek zabezpieczenia roszczeń (projekt z dnia 2 sierpnia 2018 r.)

Szanowni Państwo,

Działając w imieniu członków Izby, firm prowadzących działalność w zakresie gospodarowania odpadami, w związku z prowadzonymi konsultacjami publicznymi projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wysokości stawek zabezpieczenia roszczeń (projekt z dnia 2 sierpnia 2018 r. - dalej również jako „Rozporządzenie”), poniżej przekazujemy nasze uwagi do ww. projektu.

1. Dotyczy § 1 ust. 1 Rozporządzenia: nieścisłość w terminologii

Projekt rozporządzenia wprowadza dwa pojęcia:

1. Maksymalna masa odpadów - maksymalna masa poszczególnych rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie.
2. Największa masa odpadów - największa masa odpadów, która mogłaby być magazynowana w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów.

Z uwagi na inną redakcję terminologiczną należy założyć, że maksymalna łączna masa odpadów z Rozporządzenia nie jest tożsama z maksymalną łączną masą wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie o których mowa w zmienionym art. 25 ust. 4a ustawy o odpadach 14 grudnia 2012 roku („Ustawa”). Jest to zabieg legislacyjny niezrozumiały i budzący poważne wątpliwości.



Projektowane przepisy Rozporządzenia odwołują się również do „największej masy odpadów, która mogłaby być magazynowana w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów”.

Także to pojęcie jest różne literalnie od ustawowego parametru największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w tym samym czasie w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub innym miejscu magazynowania odpadów, wynikającej z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów określonych Ustawą.

Dla podmiotu zbierającego odpady, maksymalna masa odpadów zgodnie z definicją powinna odnosić się do maksymalnej pojemności obiektów budowlanych lub jego części bądź, też innych miejsc magazynowania. Wobec czego uważamy, że zapis dotyczący definicji maksymalnej masy odpadów powinien przyjąć formę: „maksymalna masa odpadów – określa maksymalną masę poszczególnych rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane”. Ponadto wnosimy o doprecyzowanie pojęć maksymalna masa odpadów oraz największa masa odpadów, w obecnym kształcie pojęcia te są nie zrozumiałe.

Postulujemy, aby terminologia została ujednoczona zgodnie z pojęciami stosowanymi w Ustawie. Ponadto wydaje się, że zakres upoważnienia ustawowego nie uprawnia do kreowania nowych definicji, szczególnie, gdy dotyczą one samej stawki a nie sposobu jej wyliczenia, który jest określony ustawowo.

Nie wiadomo także, dlaczego terminologicznie rozróżniono złom i odpady metalowe, podczas gdy odpady te powinny być umieszczone w jednej kategorii w sposób spójny nomenklaturowo.

2. Dotyczy § 2 ust. 1 Rozporządzenia: wysokość i rodzaj stawek

Zaproponowane w Rozporządzeniu stawki odbiegają od realiów gospodarczych w zakresie gospodarki odpadami, w szczególności w zakresie odnoszącym się do kategorii odpadów niebezpiecznych. Bowiem, to że odpad ma status odpadu niebezpiecznego nie powoduje automatycznie, iż powoduje on większe zagrożenie dla środowiska niż inne odpady, które takiego statusu nie mają. Wobec powyższego stawki zaproponowane w Rozporządzeniu powinny zostać obniżone oraz ustalone w odniesieniu do poszczególnych kategorii odpadów (np. zgodnie z katalogiem odpadów wskazanym w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów), z uwzględnieniem ich właściwości.



Dodatkowo wskazać można, iż wysokość stawek zabezpieczenia roszczeń może być powiązana z innymi czynnikami, które mogą ewentualnie mieć znaczenie przy ocenie zagrożenia środowiskowego, np. czas magazynowania odpadu oraz zastosowane zabezpieczenia przez przedsiębiorcę. Tym samym stawka mogłaby wzrastać wraz z okresem planowanego magazynowania danego odpadu, tak aby np. krótkoterminowe magazynowanie odpadów nie było objęte obowiązkiem ustanawiania zabezpieczenia. Bowiern zapis w obecnym brzmieniu może przedkładać się na wysokie nieuzasadnione koszty utrzymywania zabezpieczenia przez przedsiębiorców, w sytuacji gdy magazynowanie trwa w krótkim okresie czasu.

Ponadto podkreślenia wymaga, iż projekt Rozporządzenia nie bierze pod uwagę szczególnego charakteru niektórych kategorii odpadów (niektóre odpady bowiem, pomimo tego iż są klasyfikowane jako niebezpieczne, mają określoną wartość rynkową). Tym samym stawki zaproponowane w rozporządzeniu powinny zostać obniżone oraz ustalone w odniesieniu do specyfiki takich odpadów np. ZSEE (odpady, które z uwagi na swoją wartość rynkową nie są porzucane, np. na nielegalnych składowiskach). Wobec powyższego, wobec specyfiki branży ZSEE i baterii (odpady posiadające wartość rynkową), charakteru odpadów ZSEE (np. lodówki, TV), wnosimy o zmianę zaklasyfikowania odpadów ZSEE i baterii, w szczególności o wyłączenie spod klasyfikowania tych odpadów jako odpady niebezpieczne (objęte stawką 1500 zł). Ewentualnie wnosimy o zaklasyfikowanie ZSEE i baterii do złomu, który zgodnie z treścią projektu rozporządzenia został objęty stawką 100 zł.

3. Dotyczy § 2 ust. 3 Rozporządzenia: jednoczesne magazynowanie odpadów należących do różnych kategorii, jeżeli maksymalna masa odpadów jest równa największej masie odpadów

W § 1 ust. 3 mowa jest o sytuacji, w której maksymalna masa odpadów jest równa największej masie odpadów. Taki przypadek zakłada zatem maksymalne wypełnienie różnymi kategoriami, które co do joty równa się masie największej, co stanowi nie tylko przypadek idealny ale nie zdarzający się prawie nigdy w praktyce.

4. Dotyczy § 2 ust. 4 Rozporządzenia: jednoczesne magazynowanie odpadów należących do różnych kategorii przy założeniu, że maksymalna masa odpadów jest mniejsza albo większa od największej masy odpadów

Niezrozumiałe jest podejście, polegające na stosowaniu najwyższej stawki spośród wymienionych kategorii w przypadku działalności, której maksymalna masa odpadów jest **mniejsza** od największej masy odpadów. Stanowi to założenie stosowania prawie zawsze stawki dla najwyższej kategorii, bo sytuacja równości, o której mowa w § 2 ust 3 jest prawie niemożliwa do osiągnięcia. Jest to także niezrozumiałe w kontekście celów tego rozporządzenia i delegacji ustawowej z tym związanej.



Magazynowanie określonych kategorii w zakresie mniejszym niż ten potencjalnie wynikający z wymiarów instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów jest tak samo traktowane jak przekroczenie tych parametrów, a logicznym wydaje się, że powinno być wręcz premiowane jako zmniejszanie ryzyka szkód w środowisku.

Wydaje się, że jest tutaj błąd logiczny i w przypadku, gdy maksymalna masa odpadów jest mniejsza od największej masy odpadów to winno się stosować gradację jak w §2 ust 3 Rozporządzenia poprzez użycie średniej ważonej.

W § 2 ust. 4 Rozporządzenia jest mowa o jednoczesnym magazynowaniu odpadów należących do różnych kategorii przy założeniu, że maksymalna masa odpadów jest **większa** od największej masy odpadów, co może mieć miejsce tylko przy założeniu, że największa masa odpadów z Rozporządzenia nie jest tym samym pojęciem, co maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które mogą być magazynowane w tym samym czasie, o których mowa w zmienionym art. 25 ust. 4a Ustawy czy też największa masa odpadów, która mogłyby być magazynowana w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub miejscu magazynowania odpadów, z uwzględnieniem wymiarów obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów (art. 48 a ust 3 Ustawy).

Jednocześnie, niniejszy zapis wywołuje dużą niepewność interpretacyjną, ponieważ w przypadku magazynowania odpadów w przyzmacach, sposoby obliczania największej możliwej masy odpadów mogą być bardzo szeroko rozumiane.

Proponujemy zmianę redakcji tych przepisów na bardziej przejrzyste z uwzględnieniem terminologii ustawowej oraz zmianą § 2 ust 4 w zakresie usunięcia z niej kwestii stosunku mniejszości oraz dodania tego do § 2 ust 3 Rozporządzenia.

Zauważyć należy, iż sposób wyliczenia stawki, zaproponowany „w przypadku jednoczesnego magazynowania odpadów należących do różnych kategorii o których mowa w ust. 1, jeżeli maksymalna masa odpadów jest mniejsza albo większa od największej masy odpadów, przyjmuje się najwyższą stawkę spośród tych kategorii”, wprowadza nieuzasadnione zróżnicowanie stawek w zależności od ilości odpadów, jaka jest magazynowana przez przedsiębiorców. Konsekwencją zaproponowanego zapisu będzie niczym nieuzasadniona konieczność ponoszenia wysokiego zabezpieczenia przez przedsiębiorców, którzy magazynują odpady różnych kategorii w ilości mniejszej niż największa masa odpadów. Taki przedsiębiorca bowiem będzie zobowiązany do ustanowienia zabezpieczenia w odniesieniu do najwyższej stawki spośród kategorii magazynowanych, tak samo jak przedsiębiorca, który magazynuje różne kategorie odpadów w ilości większej niż największa masa odpadów. Bowiem stawka zabezpieczenia dla tych przedsiębiorców jest ustalana w taki sam sposób, tj. w odniesieniu do najwyższej stawki spośród magazynowanych kategorii odpadów. Tym





samym każdy z tych przedsiębiorców może być zobowiązany do ustanowienia zabezpieczenia w takiej samej wysokości, mimo innej wielkości odpadów jakie magazynuje.

Ponadto brzmienie zapisu § 2 punkt 4 Rozporządzenia „ w przypadku jednoczesnego magazynowania odpadów należących do różnych kategorii o których mowa w ust 1, jeżeli maksymalna masa odpadów jest mniejsza albo większa od największej masy odpadów, przyjmuje się najwyższą stawkę spośród tych kategorii ” jest niezrozumiałe, bowiem nie precyzuje sytuacji, w jakiej maksymalna masa odpadów będzie większa od największej masy odpadów, jak również nie jest zrozumiałe zastosowanie regulacji zgodnie, z którą w sytuacji, gdy maksymalna masa odpadów jest mniejsza stosuje się najwyższą stawkę wskazaną dla magazynowanych odpadów.

W przypadku jednoczesnego magazynowania odpadów należących do różnych kategorii, zasadne wydaje się ujednoczenie sposobu ustalenia stawki np. w sposób wskazany w § 2 ust. 3 projektu rozporządzenia (stawka wynosi sumę iloczynów udziału masy poszczególnej kategorii odpadów w największej masie odpadów oraz stawek przypisanych tym kategoriom), jak również odniesienie jej do faktycznej masy odpadów, która jest magazynowana.

Dodatkowo uważamy za zasadne, aby ustawodawca wprowadził wzory matematyczne, które w sposób jednoznaczny określą sposób obliczania zabezpieczeń roszczeń.

Wobec powyższego uprzejmie prosimy o uwzględnienie przekazanych uwag. Dodatkowo należy mieć na uwadze, iż przepisy prawa powinny być jak najdalej precyzyjne i jednoznaczne, a także uproszczone w sposób niebudzący wątpliwości interpretacyjnych po stronie przedsiębiorców, bowiem przepisy te mogą bezpośrednio rzutować na poprawność wyliczenia wysokości zabezpieczenia roszczeń. Wobec powyższego zasadna jest zmiana zapisów Rozporządzenia, celem ich uproszczenia i ujednoczenia w sposób umożliwiający proste i nie budzące wątpliwości wyliczenie wysokości zabezpieczenia roszczeń przez przedsiębiorców.

Z wyrazami szacunku,

Dariusz Matlak
Prezes Zarządu